

POWIĄZNAĆ (4) *vb pf*

powiąznąć a. powięznąć.

o jasne.

fut 3 pl powiązną (3), [powięzną]. ◇ *praet 3 pl m pers* powięźli (1). ◇ [plusq 3 pl subst były powiązły.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ugrzqznqwszy, zaplqtawszy się, przylepiwszy się, nie móc się dalej ruszyć (4) : [ale i nasze wozy były powiązły, ledwie ich dobyli LustrDróg 22; także drugie [ptaki] będą przylátowác ná oney źerdzi wierzch/ á lepem wwięźione ná ziemię będą łpadác/ drugie też powięzną ná gałqzkach Cresc 1571 633 (Linde).]

powiąznąć w czym (2): rozkroiwszy wyymi żółtek s niego [jaja]/ á on łam białek po połowicy ná oczy przyłóż: tedyć kniemu wśyftki [wszy skórne] wynidą: á chcełzi możełz chułtkę cienką pod białek [połóžony na oczy] podłóžyc/ tedy w niey wśyftki powiązną *SienLek* 68v. *Cf Zwrot.*

Zwrot: »w błócie powiąznąć« (1): Ale iełli též baczyłz że [złodziej] ówy Rybki zbiéra/ co w błócie powiązną ábo we włóku/ day mu pokóy. *Strum* Iv; [abociem wśytkie wozy w błócie były powiązły *PamJancz* 94].

Przen [w czym] (2) : Tedy my ná herłty tych wywrotow/ wyrzucamy thy ich potwarzy y kłamłtwá/ w ktorych iáko oni powięźli/ pokazálimy iáfnie *GrzegRóżn* B4.

Zwrot: »powiąznąć w sídlach« (1): Kthorzy łie ciełzą z vpadkow poboźnych/ powiązną w sídlach/ á przed łmiercią bolełcią będą zniłzczeni. *Phil* Q2.

Formacje współrdzenne cf WIAZAC.

KW, (KO)